

G Dur

G C

Jerúsalem, Guds halga stað!

G D7 G

Tann dýrd, ið bíðar teim,

G7 C

ið syngja skulu hjartans glað

G D G

tann dag, tey koma heim!

D D7 D G7

Á gøtuni – sum skyggið glar,

C G A D

eg síggi, Jesus, teg;

G G7 C

ei sorg og neyð meg níva har,

G D G

nei, dýrdin fyllir meg.

2. Jerúsalem – í gulli lagt,
hvør metast kann við teg!
og sjálvur hevur Gud mær sagt,
at heim hann væntar meg.
Straks leggi eg mín ferðastav,
tí Jesus sæst í ský.
Mín faðir turkar tárið av,
og gloymt er alt mítt stríð.

3. Jerúsalem, Jerúsalem!
mítt eyga tekkir teg;
eg eri móður, leingist heim,
har einki møðir meg.
Her kuldi valdar, myrkur svart,
– ein krossleið lívið var.
O, vart tú ei so fjart, so fjart
Jerúsalem frá mær!

4. Jerúsalem, umsíðir tó
eg náa skal til tín;
tí lambsins blóð so hvítt sum snjó
mær gjørði brúðarlín.
Eg stígi inn um Sions gátt,
ja, inn í himnabú
og slái fagran hørpuslátt
í gyltum dýrdarskrúð.